

РОЛЬ КИЇВСЬКОГО УНІВЕРСИТЕТУ СВ.ВОЛОДИМИРА У ФОРМУВАННІ ОСОБИСТОСТІ В.П.НАУМЕНКА (1852-1919)

Албул І.В., кандидат педагогічних наук, доцент,
Уманський державний педагогічний університет імені Павла Тичини

Київський університет св.Володимира займав окрему сторінку в літописі життя Володимира Павловича Науменка – вчителя і методиста, редактора і видавця, ученого і політика, просвітителя і активного громадського діяча.

У 1868 р., коли Володимирі щойно виповнилося 16 років, він вступив вільним слухачем до Університету Св. Володимира. Через рік його було зараховано до складу студентів слов'яно-російського відділення історико-філологічного факультету.

Значний вплив на формування особистості В. Науменка мали лекції та виступи викладачів – яскравих представників української прогресивної інтелігенції, прихильників та проводирів українського національно-просвітницького руху, зокрема, членів Київської громади: В. Антоновича, М. Драгоманова, І. Луцицького, Ф Міщенка.

Особливе враження на студента Володимира Науменка справила перша університетська лекція, яку прочитав М. Драгоманов. Саме тоді В.Науменко зробив висновок, що для слухання серйозних лекцій потрібні навички, а результативне навчання потребує крім відвідування лекцій ще й самостійної роботи. Майбутній учений усвідомив необхідність критичної, вільної думки для справжньої науки.

Упродовж навчання Володимир Науменко бере активну участь у студентських диспутах, проголошуючи на них яскраві промови, заглиблюється у вивчення літератури, історії, фольклору.

Перші спроби самостійних наукових досліджень, зокрема, в галузі етнографії, Володимир робить під впливом колишнього ректора Київського університету Михайла Олександровича Максимовича.

У своїх наукових пошуках Володимир Науменко звертався до М. Максимовича за порадами, високо цінуючи його авторитет і досвід.

Активність Володимира Науменка у навчанні, самостійність наукових досліджень, спілкування з М. Максимовичем, лекції та виступи В. Антоновича і М. Драгоманова, творчість М. Костомарова, активна участь у просвітницькій діяльності Громади сприяли тому, що з університету В. Науменко вийшов уже з цілком визначеними схильностями, серед яких М. Василенко виділив любов до українського народу, його історії та культури. Ці національні риси поєднувалися із загальнолюдськими: високою моральністю, гуманністю, відповідальністю за вчинки.

Таким чином, органічний зв'язок з українським культурним рухом сприяв вихованню національної свідомості В. Науменка, був одним з чинників формування національно спрямованого світогляду, потреби в захисті українського національного питання.